U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobce: Y. M.,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3,** v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 8. 2004 č. j. 64 Az 26/2004 – 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 3. 8. 2004 č. j. 64 Az 26/2004 - 22 zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2004 č. j. OAM-115/VL-07-17-2004, kterým byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě podal žalobce včas kasační stížnost, ve které požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Jak dokládá předložený soudní spis krajský soud zaslal žalobci na jím uvedenou adresu v kasační stížnosti formulář „vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“ a vyzval jej, aby formulář řádně vyplněný a podepsaný zaslal soudu zpět ve stanovené lhůtě 10 dnů. Zásilka s uvedeným formulářem byla žalobci doručena ve smyslu § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963, občanský soudní řád, v platném znění ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 27. 9. 2004. Ze soudní spisu plyne, že žalobce si později zásilku fakticky převzal na poště (dne 13. 10. 2004), žádným způsobem však na ni nereagoval.

Dne 16. 10. 2004 krajský soud usnesením č. j. 64 Az 26/2004 - 36 rozhodl, že žalobci se zástupce z řad advokátů neustanovuje, neboť žalobce neosvědčil své majetkové a osobní poměry, proto soud nemohl posoudit předpoklady pro použití ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. Zároveň krajský soud žalobce vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, která jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a doplnil údaj o tom, kdy mu byl napadený rozsudek doručen, důvody kasační

stížnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a v jakém rozsahu rozsudek napadá. Žalobce byl také poučen, že nebude-li uvedené soudu doloženo ve stanovené lhůtě, může být řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Citované usnesení bylo žalobci doručeno dne 23. 11. 2004, žalobce však nadále zůstal ve věci nečinný.

Kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 129 odst. 3 poslední věta s. ř. s.). Kasační stížnost však neobsahovala zákonem požadované náležitosti, především údaj o tom, v jakém rozsahu žalobce rozsudek krajského soudu napadá, a jaké jsou její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení za podmínek § 105 odst. 2 s. ř. s povinné.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele (v tomto případě žalobce) k opravě nebo odstranění vad podání (v tomto případě kasační stížnosti) a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V podané kasační stížnosti žalobce sice požádal krajský soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, soud mu jej však z výše popsaných důvodů neustanovil. Protože kasační stížnost nadále trpěla vadami, krajský soud ve smyslu § 37 odst. 5 a § 108 odst. 1 s. ř. s. žalobce prostřednictvím usnesení řádně poučil a stanovil mu lhůtu k jejich odstranění. Žalobce výzvu soudu ve stanovené lhůtě nerespektoval, vady kasační stížnosti neodstranil.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť shledal takové její vady, že v řízení o kasační stížnosti není možno pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu